

ВОГОНЬ ОРЛИНОЇ РАДИ

ч. 84 *квітень – червень* **1990**

КОНФЕРЕНЦІЯ Українських Пластових Організацій

Австралія — Аргентина — Велика Британія — ЗСА — Канада — Німеччина

ГОЛОВНА ПЛАСТОВА БУЛАВА
ОРЛИНИЙ КРУГ

"ВОГОНЬ ОРЛИНОЇ РАДИ" - журнал новацьких виховників.
Виходить кварталюно.

Ч. 84.

Квітень - Червень 1990.

Редагує колегія в складі: Денис Беднарський, Оксана Винницька, Орест Гаврилук, Стаха Гойдиш, Надя Кулинич, Теодосій Самотулка, Христя Санторе, Іван Франів, Андріанна Шука

(це місце для Тебе, Братчику/Сестричко!)

Відповідальний редактор - Сірий Орел Орест.

Рисунок на обгортці мистця М. Григоріва.

Відбито офсетом у Детройті. Наклад 250 прим.

Ціна поодинокого числа: 2.50 дол. Річна передплата: 10.00 дол.

Всі права застережені.

Copyright by Plast, Ukrainian Youth Organization, Inc.

Printed in U. S. A.

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ:
Orest Hawryluk, M. D.
1182 Stonecrest Drive
Bloomfield Hills, MI 48013
U. S. A.

АДРЕСА АДМІНІСТРАЦІЇ:
Denys Bednarsky
35 Marsac Pl.
Newark, NJ 07106
U. S. A.

ФУНДАТОРИ "ВОГНЮ ОРЛИНОЇ РАДИ":

Сіра Орлиця Стаха Гойдиш
Головна Пластова Булава
2-ий Курінь УПС "Ті, що Греблі Рвуть"
Крайова Пластова Старшина З. С. А.
Ватага Бурлаків
10-ий Курінь УПС "Чорноморці"
Великий Пл. Курінь "Хмельниченки"
Сірі Орли Людмила і Петро Дармограї
20-ий Курінь УСП "Лісові Мавки"

3-ий Курінь УПС "Лісові Чорти"
Пластова Станиця Чикаго
Пл. сен. В. і Д. Гойдиші
Загін "Червона Калина"
Пластова Станиця Нью-Йорк
Крайова Пл. Старшина Канада
Сірий Орел Орест Гаврилук.
28-ий К. УПС "Верховинки"

ХТО ЧЕРГОВИЙ?

Вогонь Орлиної Ради

1

ДОРОГІ БРАТЧИКИ Й СЕСТРИЧКИ!

Якраз тепер пора нам думати про цьогорічні літні табори. Всім залежить на тому, щоб табір як найкраще пройшов, щоб був успішним. А від чого залежить успіх табору? Два найголовніші чинники - це: добра програма і добрий провід що буде її переводити.

Програма табору мусить бути далеко наперед складена, добре передумана й добре підготовлена. Ясно, що будемо старатися, щоб діти в таборі мали багато приемних переживань. Але разом із тим мусимо теж пам'ятати про їх ріст - так фізичний, як і духовий. Програма табору включатиме матеріал новацьких проб, новацькі вмилості, ігрові комплекси. Все мусить бути до найменших подробиць заплановане. Булава мусить далеко наперед знати: хто, що і як буде з програми переводити, щоб вони могли належно до того підготуватися. Крайові референти новацтва переглянуть програму кожного табору, чи вона є на належному рівні, а коли так не є - вимагатимуть змін, поправок, а коли це є неможливим осягнути, не дадуть дозволу на переведення табору.

Комендантом табору мусить бути доросла людина (найменше 21 років життя), бо вона правно відповідає за табір і все, що в ньому діється. Це буде досвідчений виховник/-ця з осягненим ступенем гніздового, таборовим вишколом і досвідом як бунчужний або заступник коменданта на принаймні двох попередніх таборах. Члени булави теж мусять мати приписаний вік і відбутий вишкіл. Вони мусять попрацювати перед табором, щоб бути готовими добре перевести своє завдання, а під час табору пам'ятатимуть, що їх ціллю й першим обов'язком є праця для і зі своїми новачатами, а особиста приемність мусить зійти на дальший план.

Та це ще не все. Завданням коменданта і проводу табору є так пов'язати всі аспекти новацького таборування, щоб табір був одним чарівним пережиттям, так для новацтва, як і для виховників.

А чи думали ви про участь у таборі шість- і сімлітніх дітей? Вони потребують окремої програми, бо їх ступінь розвитку ще не дозволяє їм таборувати на тому самому рівні, що їхні старші товариші. Старий Орел уже кілька років підряд переводить підтабір для 6 і 7-літніх. Хто з братчиків і сестричок цікавиться питанням таборування молодшого новацтва, повинен поїхати на той виїмковий табір.-

Щиро вітаю Вас:

СКОБІ!

Сурин Орел Орел

2 МУДРІСТЬ СІРИХ ОРЛІВ

Сірий Орел Орест.

Ч А Р Н О В А К У В А Н Н Я

/ОБРЯДОВІСТЬ/

Чар новакування - це все те, що притягає дитину до новацтва й держить її в новацтві. Без сумніву, кандидат на новака не є обізнаний із змістом новацької програми; його до новаків притягає зовнішня ФОРМА новакування: однострої, знамена, вогники і т.д. Форма - важливий виховний засіб у новацтві. Відомо, що виховник, який має добре оформлені програми занять, втішається добром фреквенцією новаків; коли ж оформлення є занедбане, участь новаків у заняттях терпить, бо діти нерado приходять на сходи. В цій нашій гутірці поговоримо, отже, про деякі зовнішні вияви новакування, обрядовість і звичаї, які притягають дітей.

Зачнім від того, що в Уладі Пластових Новаків маємо орлину атмосферу. Деякі скавтські організації завели в себе атмосферу джунглів, базуючись на книжці Кіплінга "Брати Моуглі". Їхні новаки зветься вовчєнєтєми, а провідник їх - старий вовк Акєла.

Та атмосфера джунглів - чужа українським новакам. Ми маємо своєрідну, українську, орлину атмосферу. Символ пластуна - ОРЕЛ СКОБ, а новаки - ОРЛЯТА. У нас виховник - СІРИЙ ОРЕЛ, а його вихованки проходять через чергові етапи розвитку орлиного дитяти: ЖОВТО-ДЗЮБ - ЮНЕ ОРЛЯ - ОРЛЯ. Врядигоди пробують вони свої крила, відбуваючи ОРЛИНІ ПОЛЕТИ /вмілості/. Всі вони готуються у своїх ГНІЗДАХ, щоби в майбутньому стати могутніми СКОБАМИ.

Орлині діти переводять різні обряди, згідно з новацькими звичаями. Обрядовість відповідає психіці новака. Різні паради, церемонії притягають його. Коли ж такі церемоніяли є пов'язані з його роєм чи гніздом і він бере в них участь, то це притягає його до того рою чи гнізда й закріплює в ньому почуття приналежності.

Підставовою й питомою новацтву уставкою є круг. У круг стають новачата завжди на збірку /виїмок: збірки коша, чи інші заняття, де участь беруть тех частини інших укладів, - або інша поважна причина/. Чому круг, а не лава? Діти новацького віку мають ту властивість, що вони хочуть бачити всіх і знати, хто що робить. Коли поставите новаків у лаву, а самі станете перед нею й зачне-те говорити до них, то побачите, що з часом крила лави непомітно підійдуть уперед і постане півкруг. Круг - це така утсавка, де кожний може бачити всіх інших, що стоять у крузі. Всі ті, що належать до нас, мають у нашому крузі своє, точно визначене, місце. Всі чужі нам - є поза нашим кругом. Тому не сміє бути так, щоби хтонебудь з виховників стояв поза кругом. Виховники ж - найважливіші члени круга й мають своє, добре заслужене місце /під час збірки гнізда кожний впорядник стоїть звичайно на правому крилі свого рою/. Гостям, яких запрошуємо до себе, можемо тех зробити місце в нашому крузі.

Якже ж устави́мо новаків у круг, чи в іншу, бажану нами, уставку? Чи будемо голосно викрикувати команди впоряду, вимагаючи криком послуху в дітей? Ні! Військоподібний впоряд /муштра/ - чужий новакам. Правда, вони повинні мати певне поняття про уставки, звороти і т.д., щоби гідно себе повести при нагоді збірки коша чи станиці, та впоряд, як такий, не має місця в новацькій програмі. У пригоді стане нам "новацький впоряд" /знаки руками/, який новаки повинні при першій нагоді собі засвоїти:
 Права рука вгору - "увага" /або "Небезпека!"/
 Права рука поземо вбік - "Збірка в лаві!"
 Права рука поземо вперед - "Збірка в ряді!"
 Обі руки поземо вперед - "Збірка в дворяді /парами!/"
 Обі руки поземо вбік і кількакратний помах до переду, схрещуючи їх перед собою - "Збірка в крузі!"

Знаки свистком: _____ "Увага! Чекай дальшого наказу!"
 .-.-.- "Небезпека!"
 _____ "Розхід!"
 ... _____ "Впорядники до мене!"
 "Збірка!"

Як користуватися поданими знаками? Довгим посвистом /увага! чекай дальшого наказу!/ звертаємо увагу всіх новаків на себе і щойно тоді відповідним знаком рукою передаємо їм своє доручення. Новаци повинні чекати в спокої на доручення й безгамірно його виконати. Не держати довго, без потреби, в збірковій уставці.

Найчастішими церемоніями, в яких новак бере участь, є обряди при відкритті й закритті зайняття. Кожне зайняття повинно починатися й кінчатися обрядом та привітом. Найчастіше це буде привіт "Готуйсь!" Вогники кінчаються пластовим "Надобраніч" і прощаємося: "Добраніч!" Один із простіших обрядів: всі стоять у пластовому крузі /держачись за скрещені руки – права рука поверх лівої/. Виховник пускає "іскру", стискаючи руку новака, що стоїть біля нього, той стискає руку своєму сусідові і так іскра мандрує кругом, аж вернеться до виховника. Обряд може теж бути підібраний до теми зайняття: Ланка "Чорноморців" може почати зайняття таким обрядом: всі держать праву руку понад очима /немов моряк глядить у далечінь/ і по черзі повертають голови на чотири сторони світу, каючи: "Нехай веде нас добрий вітер по семи морях на схід, захід, північ і південь". Багато роїв мають свій ройовий обряд, яким починають і кінчають кожне зайняття. Обряд цей може бути пов'язаний із символом рою, на пр. рій "Зозулі" починає зайняття так, що кожний по черзі мелодійно співає "Ку-ку!", а коли всі переспівають, то закінчують усі разом тричі: Ку-ку! Ку-ку! Ку-ку! /на мелодію "У лісі на полянці"/. Можна теж наслідувати рухами свій символ, чи скласти коротенький віршик на пр.: "Ми маленькі Очаїдушки на чужині, на чужій, все готуємось служити Україні дорогій". Можливостей на різні обряди є безліч і одним обмеженням є лише засяг фантазії виховника.

Відкриття новацького вогника теж починаємо відповідним обрядом. Ройовий вогник можна відкрити тим самим ройовим обрядом, яким відкриваємо всі зайняття. Обряд може бути теж підібраний до теми вогника, на пр. вогник, на якому виберемо назву табору /намічена назва: "Веселка"/ відкривається таким обрядом: Табір у крузі роями довкола вогника. Коли комендант стає на своє місце, всі вітають його новацьким кличем "Готуйсь!" Тоді комендант дає кожному ройовому нитку. Кожна нитка відповідає одній із красок веселки. Ройовий держить один кінець нитки, а другий кінець держить комендант. Комендант говорить: "Подивіться на краски веселки. Веселка – символ щастя. Грайтеся ж під красками веселки, а будете щасливі!"

Після привітання й обряду визначаємо одного або більше сторожів вогника. Бути сторожем – почесна функція й до того визначаємо новаків, які чимось відзначилися й заслужили на цю почесність. Сторожі підпалюють вогник і дбають, щоби він добре горів і не погас. Ніхто інший не має права до вогника докидати дров.

Під час підпалення вогника найчастіше співаємо Новацьку Пісню. Може бути й інша пісня, що підходить до теми нашої програми. Відспівавши обрядову пісню /часом можна її опустити/, можемо заспівати пісеньку про ватру, на пр.:

Горить ватра, горить ватра,
Дивіться, дивіться,
Все новацтво, все новацтво
Співає, співає.

Цю пісню можна співати в той спосіб, що поділити новацтво на групи. Коли перша група переспівала перший рядок, тоді друга група починає від початку, потім третя і т.д.

Програма вогника являє собою одну замкнену цілість. На програму складаються розповіді, деклямації, танки, спів, гри, інсценізації /самодіяльні гри/, загадки, дарті тощо. Немає місця в програмі новацького вогника на т.зв. скечі, приготовлені на юнацький лад, які може імпонувати братчикам, але зовсім не підходять до психіки новака. Суттєва різниця між новацьким вогником і юнацькою ватрою - це "новацький дух", що виявляється в програмі, якої поодинокі точки природньо пов'язані зі собою й дають усім присутнім на вогнику нагоду до ряду веселих переживань, а потім переходять у незабутні спомини.

Канвою програми вогника є звичайно розповідь /казка/, яка встановлює тему й надає тон цілому вогникові. Перед тим, заки виховник почне розповідати, новаци можуть попрохати його пісень:

<p>1. Братчику Ірку
Ти все добре знаєш,
Що просимо в тебе,
Ти певно вгадаєш.</p>	<p>3. Вже зорі на небі
І тихо в діброві -
Ми слухати казку
До ранку готові.</p>
<p>2. Братчику Ірку,
Вчини ти нам ласку -
Скажи ти новацтву
Найкращу казку.</p>	<p>4. Бо сонце засвітить
І ранок настане,
А казка в серденьку
На віки остане.</p>

Слідуює розповідь, а далі інші намічені точки програми. Гарним новацьким звичаєм є "подяка за добрий учинок" на вогнику. Її місце - перед самим кінцем вогника, коли вже вичерпано всі точки програми. Той, до йому зроблено добрий учинок, встає, здоровить "Готуйсь!", каже, кому й за що дякує і сідає. Той, кому подякувано, встає й відповідає "Готуйсь!" Кожний з нас є обов'язаний робити щоденно добрий учинок і тому на вогнику буває пересічно по кільканадцять таких подяк. Кінчається вогник "Новацькою Вечірньою Молитвою" /Боже, що Дав Нам Цю Днину/ і пластовим "Надбраніч".

Вогником м.ін. починається й кінчається новацький табір. Правда, деякі таборові формальності треба полагодити зараз же, як тільки новаци прийдуть до табору, та офіційне відкриття табору має місце при вогнику. Закриття табору можна з практичних мотивів перевести безпосередньо перед від'їздом дітей, однак головною точкою останніх хвилин таборування є такий пращальний вогник, що відбувається останнього вечора.

Формальним початком кожного таборового дня є молитва. Нова-

цтво співає "Сині Дзвіночки". Потім, під звуки Новацької Пісні, підносять прапори. Хорунжими є звичайно виховники /в засаді хорунжим може бути тільки запряжений пластун/, але підхорунжими є новаци. Щойно по піднятті прапорів приходить відчитання наказу.

Увечір порядок є противний. Вперед знімається прапор, а тоді є молитва /"Новацька Вечірня Молитва"/ і "Надобраніч". В той спосіб день у новацькому таборі все починається й кінчається молитвою. Якщо маємо заплянований вогник, тоді можна обмежитися до самого зняття прапорів, а тоді всі відходять на вогник, який кінчається молитвою.

Коли вже новаци є в ліжках, у призначеному часі черговий заряджує "нічну тишу", яка триває аж до "вставання" наступного ранку. Під час нічної тиші не можна на терені табору голосно говорити, ні без дозволу світити світел. Найкращим засобом для заведення й збереження нічної тиші є особистий приклад виховника.

При їжі в таборі є звичай, що ніхто не починає їсти, поки на займе місце комендант і не побажає всім "Смачного!" Так само ніхто не встає від стола, доки не було "Дякую!"

Гарним звичаєм у таборах, який можна завести теж на сходинах, є відмічування іменин новаків: Соленізанта викликають на середину, комендант складає йому побажання /добре є теж приготувати маленький даруночок/, а всі співають "Многая літа".

Правильник передбачує, що кандидат до новацтва через перших 6 - 9 тижнів є прихильником, тобто запізнається з УПН. По закінченні того пробного періоду, прихильник складає "заяву вступу", яка є формальним прийняттям його до УПН. До заяви вступу прихильник вперше вбирає однострій - до того часу він носити однострою не може. Заява вступу відбувається в присутності цілого гнізда й переводить її гніздовий, як той, хто одинокий має право приймати дітей до гнізда. Церемоніял заяви вступу може виглядати ось як: По підпаленні вогника гніздовий повідомляє всіх, що сьогодні маємо тут хлопців-прихильників, які бажать стати новацими, та викликає їх поіменно на середину. Тоді гніздовий ставить запит до гнізда, чи новаци згодні їх прийняти. Потім гніздовий підходить до кожного прихильника по черзі й питає, чи він знає заяву вступу. Відповідь є, що так. Тоді гніздовий каже прихильникові скласти заяву вступу. Прихильник говорить: "Хочу бути добрим пластовим новацим. Прошу прийняти мене до новацького гурту". З лівого боку гніздового стоїть впорядник роя, який тепер подає гніздовому жовту крайку /хустину/. Гніздовий закладає крайку новациві на ший, подає йому ліву руку й говорить: "Приймаю тебе до Уладу Пластових Новаків. Готуйсь!" Подібну церемонію переводиться з кожним прихильником по черзі. Заяву вступу все складають індивідуально; ніколи не говорять цілою групою /на це складаються психічні моменти, яких на цьому місці не маємо змоги розглядати/. Якщо котрийсь прихильник скаже, що не знає заяви вступу, тоді гніздовий говорить текст заяви, а кандидат повторює за ним. По переведенні заяви можна удекорувати ройовий і гніздовий тотеми стріч-

ков, або іншою декорацією на пам'ятку цієї святочної хвилини. Ціле гніздо гукає на честь нових новаків тричі "Слава!" Пластові новаки вступають тепер на свої місця в крузі. Слідує передбачена програма вогника. Заяву вступу можна теж переводити й без окремої святочної нагоди, але все повинна вона мати місце в присутності цілого гнізда. Ніколи не слід продовжувати періоду прихильництва поза передбачені правильником 9 тижнів, чекаючи на "нагоду". Звичайна збірка гнізда є зовсім задовільна для переведення заяви вступу.

Подібно до заяви вступу переводять Новацьку Обіцянку з тими новаками, що склали I пробу. Коли заяву вступу можна перевести на звичайній збірці гнізда, то Обіцянку таки треба старатися перевести при вогнику, або при нагоді якогось свята. Право приймати Обіцянку й надавати ступені новакам є Правильником призначене гніздовому. Церемонія Новацької Обіцянки може виглядати ось як: Гніздовий проголосить вислід змагу на I пробу /відчитає, хто скільки точок добув у змагу, зокрема відмічуючи три перші місця/ і повідомить, що всі пройшли I пробу. Тоді викличе всіх тих, що брали участь у змагу, на середину. Підходить до кожного новака по черзі й питає: "Чи ти знаєш Новацьку Обіцянку?" На відповідь "Так", гніздовий каже: "Зложи Новацьку обіцянку!" /коли б хтось відповів "Ні", тоді гніздовий каже: "Повтори за мною Новацьку Обіцянку!" /Новак і гніздовий складають руку, як до новацького привіту, й новак каже текст Обіцянки. Після того гніздовий каже: "Іменую тебе новаком-жовтодзюбом" та причіпає новакові на лівий рукав /по середині між ліктем і надпліччям/ відзнаку I проби, а над ліву кишеню /не на крайку!/ Новацьку Відзнаку /"орлятко"/. Тоді подає йому ліву руку й вітає: "Готуйсь!" та переходить до наступного новака. З лівого боку гніздового стоїть впорядник рю, який тепер причіпає жовтодзюбові Новацьку Відзнаку на беретку. Обіцянку переводиться з кожним новаком по черзі; ніколи з усіма рівночасно. По переведенні Обіцянки всі гукають тричі "Готуйсь!" на честь нових жовтодзюбів. Тоді вони вступають на місця. Подібно переводиться призначення вищих проб /II і III/; з тою лише різницею, що саме складання Обіцянки тут відпадає, а новак одержує лише відзнаку вищого ступеня.

Призначення новацької вмилости теж слід перевести з відповідним церемоніялом в присутності гнізда й ев. батьків. Повинен теж бути присутній виховник /інструктор/, який приготував новаків до даної вмилости. Конечним є причепити новакові відповідну відзнаку. Це відноситься не лише до вмилостей, але до всіх осягів, за які є передбачені відзнаки. Не можна признавати пробу, чи вмилість, залишаючи відзнаки на пізніше, чи навіть кажучи новакам, щоби вони самі собі їх купили. Цілий церемоніял тратить виховну вартість, якщо новак не дістане заслуженої відзнаки. А вже ніколи новаки не повинні купувати собі відзнак. У їхньому понятті тоді вартість відзнак буде зрівняна з вартістю грошей; отже, хто має більше грошей, той може мати більше відзнак. На закупно відзнак повинен бути утворений у гнізді чи таборі окремий фонд. У крайньому випадку може виховник просити батьків безпосередньо о гроші на відзнаки. Відзнаку має дитина дістати даром від свого братчика чи сестрички, якщо собі на неї заслужила своїми осягами.

В жодному випадку не повинні ми збирати від дітей грошей на відзнаки.

Слід звернути увагу, щоби новачки носили відзнаки в правильному місці на однострою. І так: Новацьку відзнаку /"орлятко"/ носять над лівою грудною кишенею /не на крайці чи краватці/ й на беретці. Можуть її носити лише новачки, що склали І пробу й Обіцянку. Відзнаку ступеня /проби/ носять на лівому рукаві, по середині між ліктем і надпліччям. Над відзнакою проби, у верхній частині рукава, носять новачки відзнаки ігрових комплексів. Їх носять поруч себе, не одна під одною. На правий рукав, у верхній його частині, 1/2 інча від плеча, приходять відзнака гнізда, а безпосередньо під нею – ройова відзнака. Ці дві відзнаки мають право носити всі новачки від складення заяви вступу. Під відзнакою приналежності до роя носять відзнаки вмілостей – по три поруч себе. Відзнаки діловодства /ройовий, заступник ройового/ носять на лівій грудній кишені. Відзнаки з різних нагод /таборів, зустрічей і т.д./ носять новачки над правою грудною кишенею. Всі відзнаки, що їх новачки носять на кишенях, новачки носять в аналогічному місці на безрукавнику. Окрім цих, приписаних Правильником, відзнак, не можна носити на однострою ніяких інших відзнак чи прикрас.

Новацькі відзнаки лише тоді сповняють своє завдання, як виховний засіб в УПН, коли виховник подбає, щоби його новачки носили ВСІ призначені їм відзнаки в правильних місцях на однострою. Подібно є і з самим одностроєм. Однострій не сповняє свого завдання, коли він не є повним, а його частини не є приписові. Перш усього, не кожний може носити однострій. На це право треба собі заслужити. Прихильники, які не є формально членами УПН, не мають права носити однострою. Щойно до складення заяви вступу може новачок вперше вбратися в однострій. Тоді треба подбати, щоби однострій був повний. Однострій не є повний, коли на пр. новачкові бракує беретки, чи шнурка до свиставки. Також не вистачає лише мати новацьку сорочку, а штани вбрати будь які. Пояс теж мусить бути приписовий. Слід звернути окрему увагу на те, щоби новачки до однострою вбирали приписані Правильником камаші /до довгих штанів – бронзові шкарпетки/ і черевики.

Подібно, як дико виглядає новачок у неповному однострою, так само дико виглядає рій без свого знамена й тотему. Знамено /прапорець/ роя повинно бути всюди там, де є рій, як цілість. Це саме відноситься й до ройового тотему. Тотем роя є вислідом праці всіх його членів. На ньому відповідно відмічується /стяжечками, відзнаками, карбами тощо/ всі замітніші події в житті роя. Отже він стає немов символічною історією роя. Тому справу тотемів треба в нас уважно ставити. Рисунки тотемів і інструкції, як їх робити, можна знайти в збірниках Сірого Орла Дениса "Майстрування" /Бібліотека ВОР чч. 6 і 7/. Опис знамен є в Правильнику УПН.

Все, що ми сказали про ройове знамено й тотем, відноситься в однаковій мірі й до знамена й тотему роя. Кожне гніздо повинно мати своє знамено й свій тотем та завжди вживати їх при всіх своїх виступах.

Останньою церемонією новакування є перехід до УПУ. Може він відбутися ось як: Ціле гніздо, які і курінь, до котрого кандидати переходять, збираються в означеному місці. Курінь стає з одного боку площі /залі/, а гніздо - з протилежного. Гніздовий викликає на середину кандидатів до переходу, представляє їх зв'язковому, та коротко прощає їх. Тоді здимає їхні новацькі крайки /хустини/. Зв'язковий в імені куреня приймає нових юнаків і закладає їм юнацькі крайки /хустини/. Новаки гукають своїм товаришам на прощання "Готуйсь!", а юнаки вітають їх кличем "Скоб!" Потім нові юнаки вступають на вказане їм місце в юнацьких лавах. Добре є, коли цю церемонію переводить кошовий. Можна теж перевести її на збірці цілого коша.

Всі, описані тут, церемоніяли можна відповідно поширити, прикрасити тощо. Це все залежатиме від обставин і місцевих спроможностей та фантазії виховника. Чим більше святково, врочисто переводитимемо наші церемонії, тим замітнішим у нас буде ЧАР НОВАКУВАННЯ!

ЩО РОЗКАЖЕМО

НОВАЦТВУ?

Сірий Орел Орест

ЧОМУ РИБИ НІМІ?

Коли Господь Бог сотворив світ, то кожне сотворіння дістало свою мову, щоб нею прославити Творця. Соловейки співали, слоні трубили, бджілки бриніли — кожен, як умів, так співав на славу Господеві.

В одному озері жила сріблиста рибка. Вона теж мала свою мову. Її голос звучав неначе легкий свист. Цим свистом вона щоденно дякувала Богові за те, що післав їй життя й піклування нею.

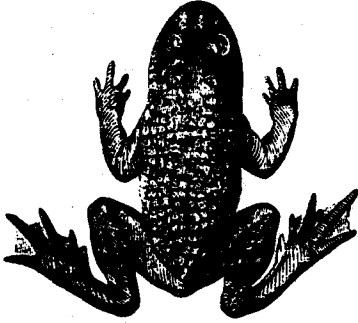
Наша рибка була щаслива, бо жилося їй добре. Мала подостатком їжі. Їла вона — як і всі інші рибки — плянктон, тобто дрібненькі сотворіннячка, що живуть у воді. В озері було чимало водних рослин і між ними рибка гуляла немов у кімнатах величної палати. Вночі, як місяць освічував озеро, все довкруги набирало срібного блиску й виглядало так чарівно, неначе в казці. А коли сходило сонце і його золоті промені збігали вниз, аж до самого дна озера, рибка гралася з ними. А потім підпливала угору, під саму поверхню води й гралася на сонці. Вона дивилася на хмарки, що плили по небі, на метеликів і на пташки, що літали понад озером та не могла начудуватися красою світу. Тоді вона казала сама до себе:

— Яке це все гарне! Яке чудове!

Одного дня сонечко не гріло довго. Одна по одній почали надходити чорні олив'яні хмари й залягли ціле небо. Рибці стало страшно. Нагло по небі пролетіла блискавка та вдарив грім. Зірвався вітер, що миттю перемінився в буревій. Вода в озері захвилювала, а потім почала зі страшною силою переливатися вниз і на боки. Відною рибкою кидало на всі сторони. Вона думала, що ось-ось знищить її буревій. У неї майнула думка: — Тікати! Тікати мерщій як найдальше звідсіля!

Спочатку їй це не вдавалося. Але згодом побачила вона, що вода немов в один бік ллється. Рибка почала плисти за течією: все прямо, прямо, щораз швидше й далше, щоб тільки вирватися з того небезпечного місця! Так плила вона, аж знесилена прибилася на край озера, у плитку воду прибережного багна. Тут було майже зовсім спокійно, бо води було мало й буревій не колотив її. Тут наша рибка спочила й рішила переждати лихі часи.

У тім багні, де рибка найшла притулок, жили зелені жаби. Вони прийняли рибку гостинно. Але коли рибка почала свистати й дякувати Богові за те, що

допоміг їй найти безпечне місце, жаби стали насмікатися з рибки й приговорювати:

— Також щось! Чи хто таке чував? Раз ти попала між жаби, так мусиш кумкати по-жаб'ячому, а не свистати! Це тобі не озеро!

І ось рибка почала вчитися кумкати. Зразу це в неї не виходило, та потім засвоїла собі жаб'ячу мову й навчилася так добре кумкати, що важко було їй пізнати, що це не жаба, а риба говорить. Свого риб'ячого свистіння вона соромилася й ніколи більше не свистала. Згодом і забула, як це робиться.

Рівночасно наша рибка почала помалу перебирати й жаб'ячі звичаї. У плиткій воді багна вона не мала багато місця на гуляння, стала лінива й повільна. Не скотілося їй більше плавати за плянктоном на поживу. Куди легше було житися так, як це робили жаби: зачекати, аж над воду прилетить комашка, а тоді нагло виплигнути з води й зловити її собі на їжу.

Довго тривав буревій, але вкінці минувся. Рибка не скотіла вертатися до озера. Вона зледащіла до тої міри, що воліла ліниво лежати у плиткій воді багна, ловити комашок і кумкати по жаб'ячому.

**

Одного дня Господь Бог зійшов на землю, щоб поглянути, як усім живеться. Всюди, де Він ішов, зустрічали його похвальні

пісні на Його честь. Всі сотворіння раділи й дякували Господеві за Його добро.

Аж прийшов Господь Бог над озеро. Із багна привітав Його жаб'ячий хор. Але риб'ячого свистіння не було чути. І прикликав Господь Бог рибку до себе. Вона хотіла по-жаб'ячому виплигнути на берег, але не могла (не маючи ніг) — і лише висунула голівку понад воду.

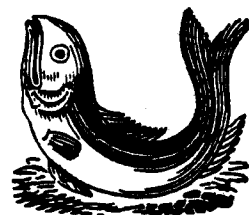
— Вже давно не чув я твого риб'ячого свистіння. Чому не співаєш? — спитав Господь.

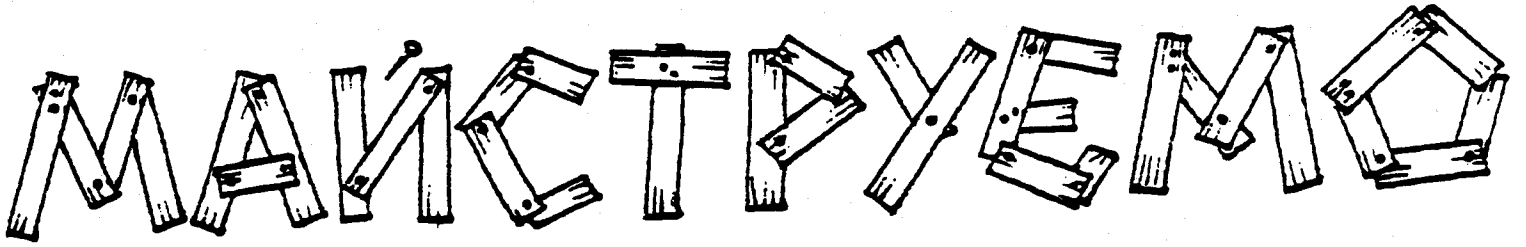
— Мені не до вподоби риб'яча мова — відповіла рибка. — Вже краще кумкати так, як жаби. Ось поживу ще поміж жабами, то може й сама жабою стану.

Розгнівався Господь і сказав:

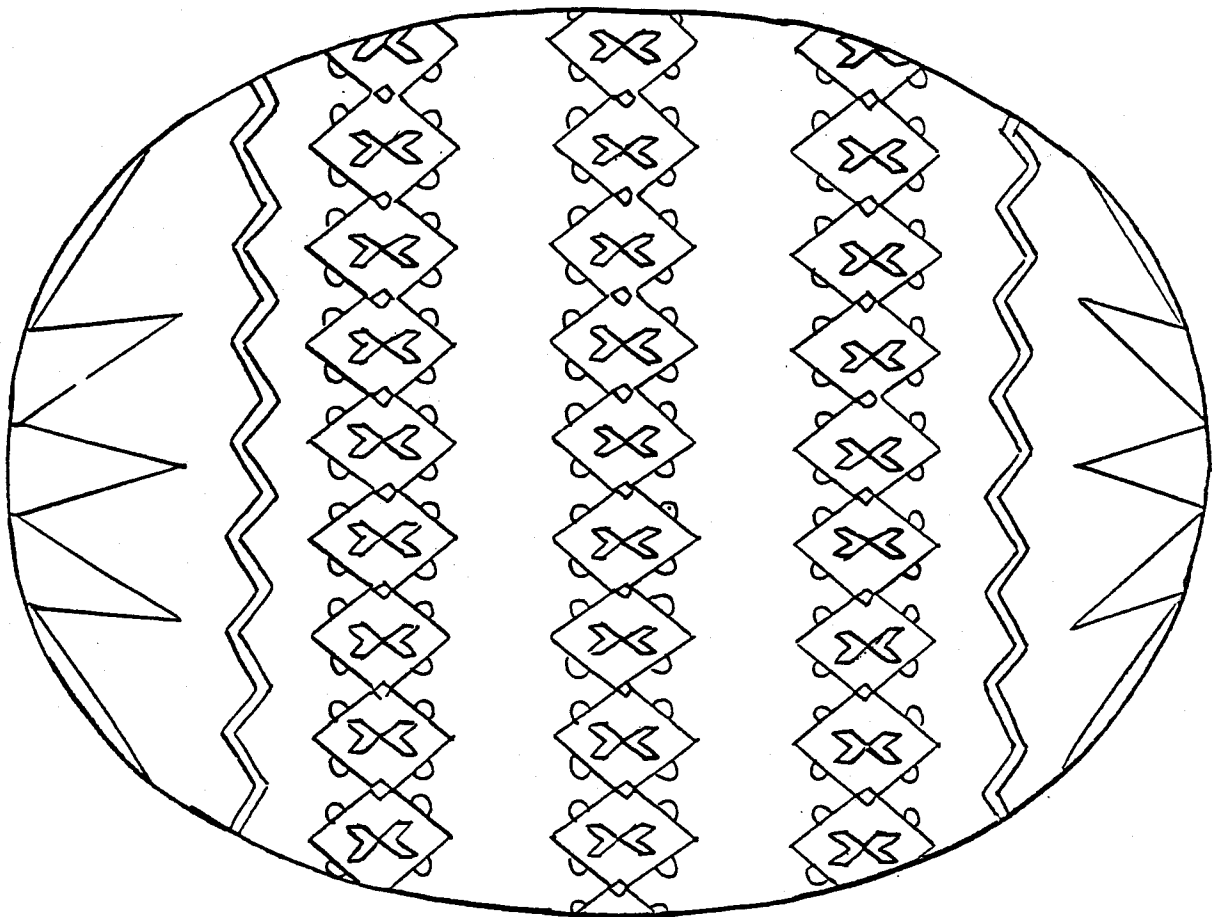
— Забула ти свої рідні звичаї й перейняла чужі, жаб'ячі. Соромишся всього, що рідне. А найважніше, що ти занедбала рідну мову й забула її! Будь же ти повік німою за кару! Коли не хочеш говорити рідною мовою, то й не будеш говорити жадною ти й увесь рід твій!!!

Від того часу всі риби німі. Вони тепер хотіли б говорити своєю рідною мовою, та не можуть!

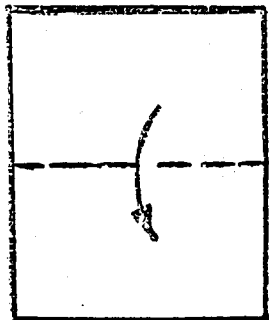

Сірий Орел Денис/

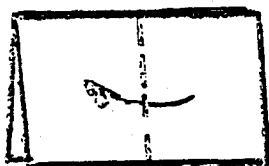

ПАПЕРОВА ПИСАНКА

13

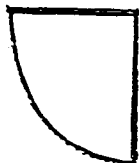
ЗІГНУТИ ПРЯМОКУТНИЙ ПАПІР
В ПОЛОВИНУ (ЗА СТРІЛКОЮ)

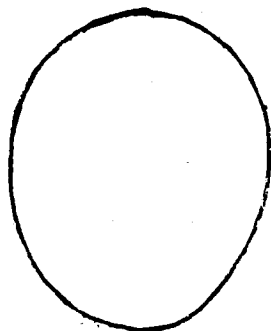
ЗІГНУТИ ЗНОВУ В ПОЛОВИНУ
(ЗА СТРІЛКОЮ)

НАРИСУВАТИ ДУГУ (ПЕРЕРИВАНА ЛІНІЯ),
 $\frac{1}{4}$ ОБВОДУ ЯЙЦЯ І ВИТЯТИ

ВИТЯТА ФОРМА

РОЗЛОЖЕНА ВИТЯТА ФОРМА ПИСАНКИ
ВОНА ПОВИННА БУТИ БАГАТО БІЛЬШОЮ ВІД
ВЕЛИЧИНИ ЯЙЦЯ ЩОБ ВМІСТИТИ ВЗОРИ

ДІТИ СПІВАЮТЬ

Куку — куку.

Мірно Н. Вахнянин

Ку-ку, ку-ку: чу-ти в ліс-ку. Хо-дім спі-вай-мо, ра-до ві-тай-мо Бо-жу, Бо-жу Бо-жу ве-сню.

2. Куку - куку чуємо всі. 2
Гаєм, лісочком, бором, поточком
голос, голос, голос гуде.
3. Куку, куку — птичко мала.
Ти нам співала, правду сказала:
щезла, щезла, щезла зима.

Веснянка.

Мірно Народна пісня

А вже ве-сна, а вже кра-сна, із стріх во-да кап-ле, із стріх во-да кап-ле.

2. Молодому козакові [мандрівочка пахне] 3.
3. Ой побжав козаченько [у чисте поле] 3.
4. За ним, за ним дівчинонька: [Вернися, соколе] 3.

Ой, по горі — по горі.

Звільна. Soli *Всі. Мірно* Народна пісня

Ой, по го-рі, по го-рі, ой, по го-рі, по го-рі: вів-чар вів-ці зга-ня-є, вів-чар вів-ці зга-ня-є.

Soli. *Всі* *Fine.*

2. Вівчар вівці зганяє (2)
Тай на хлопців гукає: (2)
3. «Ой я чабан молодий (2)
Ще й до того убогий: (2)
4. Сім пар волів у лузі, (2)
а чотири у плузі. (2)

Рече та стогне.

Звільна М. Лисенка

Ре-че та стогне Дніпр широкий, серди-то ві-тер за-ви-ва. До до-лу верби гне ви-со-кі, го-ра-ми хвилю пі-дій-ма.

2. У блідий місяць на ту пору
зза хмари де-де виглядає,
неначе човен в синім морю:
то вирнає, то потапає.
3. Ще треті пісні не співали,
ніхто ніде не гомонів,
Сичі в гаю перекликались,
та ясень раз у раз скрипів.

Туровий Жук

ДАРАБИ

Участь: рій. У домівці. Виряд: зркуші паперу - на один менше, ніж є грачів, касетка з музикою і прилад до гравня.

Долівка - це ріка. Братчик розміщує на ріці дараби в різних місцях. Братчик включає музику і новаки можуть тоді ходити по воді. По деякому часі виховник замикає музику й тоді кожний мусить стати на дарабу, щоб не потонути. Не може бути більше, як одна душа на дарабі. Хто лишиться без дараби, потапає (виходить з гри). Тоді братчик забирає одну дарабу і знову включає музику й гра продовжується. Хто залишиться останній - виграє.

ЗМАГАННЯ З ГУБКАМИ

Участь: рій. У домівці. Виряд: пластичний обрус, миска з водою, для кожного учасника паперове горнятко й маленька губка.

Накриваємо стіл пластичним обрусом і посередині ставимо миску з водою. Кожний грач дістає маленьку губку (увага: однакові губки!) і паперове горнятко. Цілью гри є натягнути у губку води з миски й витиснути її в горнятко. Хто перший наповнить своє горнятко - виграє.

РИБОЛОВЛЯ З МАГНЕТОМ

Участь: рій. У домівці, або на майдані. Виряд: патик, шнурок, малий магнет, папір, ножиці, металеві спиначі, мидниця, папір і олівець для виховника.

З паперу вирізуємо багато малих рибок. На кожній рибці пишемо якесь число від 1 до 5. Кожній рибці на голову закладаємо металевий спинач. Наливаємо в мидницю води і вкидаємо туди всі рибки, добре їх вимішавши. Робимо вудку з патика і шнурка, на кінці якого прив'язуємо магнет. Новаки по черзі можуть ловити рибу: закидають вудку у воду й витягають усі рибки, що причепилися до магнету. Тоді братчик додає всі числа написані на рибках і це є кількість пунктів, яку записує новакові. Тоді кидає всі рибки назад до води, добре їх перемішуючи. З черги лапає рибу наступний новак і так усі, по черзі. Виграє той, хто дістане найбільше точок.

БАЛЬОН НА ЛОЖЦІ

Довільна кількість гравців. У доміцці. Виряд: велика коробка та для кожного учасника ложка і надутий бальон.

Коробку кладемо під стіною. Діти стають лавою під противною стіною. Кожний держить ложку, а на ній надутий бальон. На знак, стараються як найскорше донести свій бальон до коробки і вкинути його туди. Кому бальон впаде з ложки, той мусить вернутися на старт і починати від початку. Хто перший вкине свій бальон у коробку - виграє.

ЗАСПІВАЙ

Довільна кількість гравців. У доміцці збо на майдані.

Визначений новак починає співати пісню, але співає тільки один рядок і тоді показує на когось іншого. Той має заспівати наступний рядок і показує на третього. Гра продовжується. Хто не заспіває правильно - випадає з гри. Останній, що залишиться - виграє.

МІДЯКИ

Учась: рій. У доміцці. Виряд: відро, вода, одна срібна монета та для кожного гравця шість мідяних монет.

Виховник кладе срібну (білу) монету на дно відра й наливає ок. 15 см. води. Кожний новак, по черзі вкидає свої мідяні монети по одній у відро, старючися закрити ними срібну монету. Хто перший це зробить - виграє.

БУДОВА З СІРНИКІВ

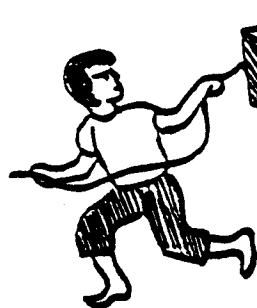
Для старшого новацтва. Довільна кількість гравців. У доміцці. Виряд: для кожного гравця порожня пляшка і два тузени (24) дерев'яних сірників.

Кожний учасник дістає пляшку і два тузени сірників. На даний знак, стараються покласти всі свої сірники на вершок пляшки. Хто преший це зробить - виграє.

МУЗИЧНІ КРІСЛА

Довільна кількість гравців. У доміцці. Виряд: крісла (на одне менше, ніж є учасників), касетка з музикою і прилад до гри.

Укладаємо крісла рядом, з тим що вони чергуються: одне сидженням до права, наступне до ліва ітд. Братчик залучує музику й новаци ходять довкола крісел. Коли братчик виключить музику, кожний мусить сісти на крісло. Хто залишиться без крісла - випадає з гри. Тоді виховник забирає одно крісло й знову пускає музику. Гра продовжується, аж залишиться останній, який виграє.

САМОДІЯЛЬНА ГРА

«Сірий Орел Владзьо»

ВЕЛИКДЕНЬ У КАРПАТАХ

Вступ: музика грає "Засумуй, трембіто".

ВЕДУЧИЙ: Загостив Великдень у Карпатські гори. Сумно дивилися верхи на тихі, гуцульські хатки. Жалібно шуміла Черемош річка. Мов табун прибитих бурею птиць, стояла на горбку, край села, громадка дівчат. Прийшли небожата сюди сказати собі тихцем: "Христос Воскрес". Щоб не почув лютий ворог, щоб не вирвав з грудей святої віри, враз із живим серцем. Сумний був Великдень, не дзвонили дзвони на дзвіниці. Вороги забрали їх, ще за війни. Не вийшли дівчата гагілок співати - по куточках нишком сльози втирали. Не гомоніли люди, не обмінювалися радісним привітом: "Христос Воскрес! - Воістину Воскрес!" Постояли діти, посумували, а тоді кажуть:

ДІВЧАТА: Ходімо у ліс!

1 ДІВЧИНА: Добре, але - заждіть хвилинку. Я маю заховані в хаті три писанки - візьму зі собою, може по дорозі стрінемо когось із наших.

2 ДІВЧИНА: Зачекайте також на мене. Я візьму дещо зі свяченого, матуся небагато придбала.

3 ДІВЧИНА: Але я маю тільки одну крашанку, тета Ганя принесла мені. А курочки у нас немає.

4 ДІВЧИНА: І в нас усе червоні забрали.

5 ДІВЧИНА: Авже ж, це так, щоб ми Великодня не святкували.

6 ДІВЧИНА: Он, уже йдуть дівчата назад.

1 ДІВЧИНА: Дякую, що зачекали!

2 ДІВЧИНА: І я також! Тепер, обережно ходімо на поляну під лісом.

ВЕДУЧИЙ: І пішли - в безлюдді шукати Бога своїх батьків. Серед вічно зелених смерек шукали загубленої радості, Великодня. А як вийшли на поляну, взяли одне одного за руки і заспівали гагілки. Закрутився весняний хорівід. Задивилися на них стрункі смереки, слухали їх пташки і дивувалися, що вигнало дітей із села у ліс Великдень святкувати? (дівчата танцюють хорівід).

Нараз у гущавині щось заворушилось. І по хвилині вийшли з гущавини лісу озброєні люди. Діти, залякані, безрадно збились у купку, чекаючи великого лиха. Втікати було вже запізно. По короткій мовчанці і переляку діти побачили, як ті незнані воїни зложили кріси назад на плече. Вони почали поволі підходити до дітей, усміхаючись, зі словами:

ПОВСТАНЦІ: Христос Воскрес!

ВЕДУЧИЙ: Діти скоро зрозуміли, що це не вороги, а свої люди. Українські повстанці, лицарі за волю нашого народу. Усі радісно закликали:

ДІВЧАТА: Воістину Воскрес!

1 ПОВСТАНЕЦЬ: Заспівайте ви і нам гагілку.

2 ПОВСТАНЕЦЬ: Сьогодні ж і для нас Великдень. (Спів - гагілка).

ВЕДУЧИЙ: І знов понеслась по поляні пісня - хорівід. Повеселіло все: і ліс, і небо і сонце. Діти співали своїм воїнам - героям у боротьбі за кращу долю рідної землі. Під кінець хороводу дівчата подали повстанцям свої клуночки.

1 ДІВЧИНА: Прийміть від нас цей маленький святочний дарунок.

3 ДІВЧИНА: А це від мене, прошу, цю одну крашанку, більше не маю.

ПОВСТАНЕЦЬ (сміючись): О, яка гарна! Широ дякуємо.

2 ДІВЧИНА: Воскрес сьогодні Христос з могили, тому весняна радість усім нам.

1 ПОВСТАНЕЦЬ: Ми дуже вам вдячні, дівчатка, за все, але нам пора вертатися у темний бір.

2 ПОВСТАНЕЦЬ: Направду, ми дуже раді, що вас зустріли сьогодні тут. І вам також пора вертатися домів.

1 ПОВСТАНЕЦЬ: Йдіть обережно, нічого не бійтеся, ми тут будемо на сторожі.

ПОВСТАНЦІ: З Богом - бувайте!

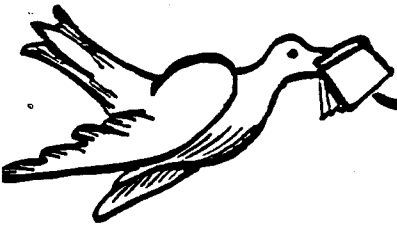
ДІВЧАТА: Оставайте з Богом! Здорові! (музичне закінчення тепер починається й продовжується аж до кінця).

ВЕДУЧИЙ: Діти, мов заворожені, ще довго дивилися туди, куди зникли повстанці. По хвилині старша з гурту дівчина промовила:

1 ДІВЧИНА: Воскрес сьогодні Христос з могили, тож помолімся ми Богу за Україну.

2 ДІВЧИНА: До Тебе молимося, Боже єдиний в цей радісний Твій день - дай нам волю, даруй щастя, долю.

ДІВЧАТА: І воскрес Ти нам Україну, як Ти воскрес!

ІЗ ПРИРОДНИЧОГО ЗАПИСНИКА

ЗЕМЛЕРИЙКА

Всі землерийки є маленькі й назверх подобають на миші, але вони є зовсім інакші й мають ряд фізичних познач, за якими можна їх від мишей відрізнити. Миші - це гризуни й мають довгі, вертикальні й гострі передні зуби. Натомість землерийки належать до комахоїдних (живляться комахами, черваками, й слимаками) й їхні передні зуби мають майже горизонтальне закінчення, не є дуже гострі й призначені для того, щоб ними хапати, а не різати. Землерийки також є значно менші від мишей. Найменша порода землерийки важить лише три до чотирьох грамів, тобто вп'ятеро менше ніж звичайна миш і є одним з найменших існуючих ссавців. Не зважаючи на свою малу величину, однак, землерийка відзначається великою активністю й споживанням їжі. До речі, землерийки активні 24 години денно, з короткими лише перепочинками. Протягом одної доби вони можуть з'їсти поживи вагою три рази більшою, ніж самі важать. Всі землерийки остають активними теж впродовж зими, безнастанно шукаючи поживи під снігом, у тунелях які вони роблять в листі на поверхні землі в лісі.

Самички-землерийки по-більшості родять малят літом у другому році свого життя. Пересічно буває по шість малят нараз і протягом того ж літа самичка родить від два до чотири рази. Дуже рідко трапляється, щоб землерийка пережила свою другу зиму.

Всі землерийки мають залози які видають непривітний запах що відстрашує ворогів. Однак їх часто поїдають сови, які проковтують їх цілими.

Одна порода землерийки виділює теж отруту в слині, яка допомагає їм поклати багато більші миші, які тоді стають поживою землерийки. Інша порода живе в воді, зокрема в струмках з кам'янистим дном, де вони живляться водяними комахами, а навіть маленькими рибками.

Хоча ми тільки зрідка можемо зустріти землерийку, їх є багато в лісистих околицях. Через їхню велику скількість, постійну активність і величезний апетит, консумпцію комах і зрушування лісової поверхні, вони є важливим фактором в лісовій екології.-

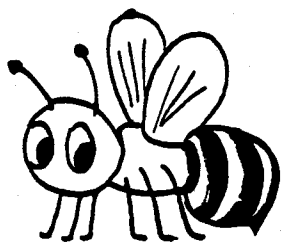
Подав: Сірий Орел Орест

РОЗГАДАЙТЕ?

ЗНАЙДИ ЗАХОВАНІ СЛОВА!

ПЛАСТ КУПІЛЬ РЕПЕТКА ЛЯТРИНА РУХАНКА
 ГОТУЙСЬ ХУСТКА ПРОГУЛЬКА ВОГНИК БРАТЧИК
 ЯР СОНЦЕ МОЛИТВА БРАМА НІЧНА ТИША
 ОЗЕРО ШЛЮФКА ОДНОСТРІЙ КОМПАС
 СТЕЖКА БУЛАВА СЕСТРИЧКА ЛАВА

З	Ф	А	Н	Л	М	О	Л	И	Т	В	А	І	Т	В	Т
А	П	Л	А	С	Т	Е	Х	Г	Е	Ц	Н	О	С	Н	І
К	О	І	С	Н	Ї	Є	О	Л	Н	Ю	Я	У	Я	Ш	А
Ж	И	Р	Е	П	Е	Т	К	А	Р	Ш	Л	Ю	Ф	К	А
Е	Ш	Щ	С	Л	Н	О	С	І	Я	Я	Я	Р	Д	І	С
Т	Я	Є	Т	Х	Д	М	Г	Т	Г	О	Т	У	Й	С	Ь
С	Т	З	Р	С	Р	К	И	Ч	Т	А	Р	Б	Н	А	А
С	А	Н	И	Р	Т	Я	Л	Е	А	Ь	И	Ь	Л	П	Р
В	Н	І	Ч	Н	А	Т	И	Ш	А	Ж	Н	Л	Л	М	Г
Б	П	О	К	И	Н	Г	О	В	С	Б	А	І	Т	О	Е
О	А	В	А	Л	І	Л	З	Р	О	Б	М	П	О	К	А
К	І	А	Г	А	М	Ь	Е	Х	К	О	С	У	А	Ь	К
Ь	Н	М	К	Я	С	Р	Р	У	Х	А	Н	К	А	Н	М
Я	Л	А	О	Е	Ю	Д	О	Д	Н	О	С	Т	Р	І	Й
А	П	Р	О	Г	У	Л	Ь	К	А	М	Р	К	І	А	К
А	К	Б	У	Л	А	В	А	Ж	З	А	К	Т	С	У	Х

ПРИКАЗКИ

Індик думав і здох.

Ж Ж Ж

Не лакомся, Грицю, на дурницю.

Ж Ж Ж

Ето пізно приходить, сам собі шкодить.

Ж Ж Ж

Бреше, аж йому ся з носа курить.

Ж Ж Ж

Коли квітень з водою, то травень з травою.

Ж Ж Ж

На милування нема силування.

Ж Ж Ж

Трапилось, як сліпий курці просо.

Ж Ж Ж

В здоровому тілі здорова душа.

Ж Ж Ж

Куй залізо, поки гаряче.

Ж Ж Ж

Пропав, ні за цапову душу.

Ж Ж Ж

Чужих людей радься, а свій розум май.

Ж Ж Ж

Голий, як циганський святий.

Ж Ж Ж

Нагинай галузку, поки молода.

Ж Ж Ж

УКРАЇНЦІ В БРАЗИЛІЇ

В 1890-их роках, італійські підприємці приїхали на Україну до Галичини і намовляли українських хліборобів їхати до Бразилії. Вони обіцявали тану і родючу землю. І так 20,000 українців приїхали до стеіту Парана в Бразилії (це є від Rio de Janeiro так як Нью Йорк від Чикаго). Замість родючої землі вони застали густі ліси. Декотрі зразу повернулися додому на Україну, але більшість немала грошей на поворот і мусіла навчитися собі давати раду у новій примітивній країні. Багато вмирало з голоду, бо поки вони прочистили ліси й щось засадили то не було з чого жити.

Двадцять п'ять років пізніше, бразилійський уряд запланував збудувати велику залізничу (поїздову) систему і знов поїхали до Європи, і також на Україну, намовляти людей на роботу. Цим разом приїхало приблизно 25,000 українців. А 1950-го року, після другої світової війни приїхало приблизно 7,000 українців. Сьогодні в Бразилії є приблизно 200,000 українців. З цих, 85 відсотків є католиками.

Перші емігранти згромаджувалися при церквах, але з часом повстало 32 різних релігійних і світських організацій. Вони дуже активно працювали: провадили школи, друкарні, читальні, фолкльорні групи і різні товариства.

У 1938-ому році, бразилійський уряд заборонив ужиток всіх мов крім португальської. Ув'язнювали священників, учителів та всіх других які відважувалися говорити своїми мовами. Наші люди сходилися секретно по лісах щоб могли українською мовою зі собою говорити. А тому що люди не могли сходитися разом так як вони хотіли, багато організацій розв'язалося. Коли по кількох роках, уряд знов дозволив говорити чужими мовами, треба було людей переконати, щоб не боялися кари і щоб вступали в українські організації. Все треба було починати наново. Декотрі організації і школи знову не заснувалися.

Сімдесят п'ять відсотків українців в Бразилії є хліборобами (фармерами). Вони головно садять бараболю, пшеницю, овес, риж, фасолю і каву. На загал, українські фармери в Бразилії є бідні. Умовини життя по селах є дуже примітивні. Часто буває що по хатах немає електрики ані біжучої води. Великі родини не все мають поживну їжу і не все знають правила гігієни. Вигоди, так як ми їх знаємо, по селах не існують. Діти звикли ходити мільями пішки, переважно без порядного взуття. Хоч Бразилія є знана за свій теплий клімат, це є велика країна і вона має різні клімати. Українці живуть на полудне, де є холодніше і в них взимі є переважно 40 F., а хати є неогрівані.

У фармерів є великі родини. Часто є в родині десять дітей, і їм трудно післати дітей до добрих шкіл і на добрі роботи. Переважно по селах діти можуть ходити до школи лише чотири роки бо вищих клас за 4-ту немає, хіба по містах. Фармерам далеко і коштовно їхати до міста і хіба що є де примістити дитину в місті в якоїсь родині, то діти лишаяються бідними фармерами так як їх батьки. З цієї причини постали різні гуртожитки.

Найбільші є отців Василян малі семінарії і катехиток інститути св. Ольги. В такому інституті мешкає понад сто дітей, майже всі зі села. З поміччю своїх учителів вони самі садять городину яку пізніше їдять, самі варять, самі перуть, і т.д. Крім того що вони ходять до школи, їх вчать гігієни, ручних робіт, українознавства, українських танців і т.д.

Більшість дітей то вже є п'ятого покоління українці. Дуже багато з них говорять гарно по українськи і є горді свого українського походження. Часто чуємо що з Америки і Канади, українці висилають українцям в Бразилії допомогу. Це гарне діло. Українці, хоч одні від других дуже далеко, про себе не забувають і є готові один другому допомогти коли потрібно.

Подала К. Гапій

Жків Гудемчук

КУРЧАТКО

Було собі курчатко
Жовтесеньке малятко,
Жвавіське, чепуреньке,
Пухнасте і кругленьке.
Воно відважно, сміло
Стрибало і ходило
З сестричками й братами
Завжди близьенько мами.
Та раз воно відбилось
Від мами й заблудилось.
Від страху аж дрижало
І жалісно пицало.
Почула мама-квочка
Як в травах край горбочка
Пицить її малятко
Жовтесеньке курчатко.
Прибігла, пожаліла,
Мали крилом прикрила,
Курчатко звеселіло —
Безпечно тут і мило!
Скажімо так, між нами.
Де ж краще як у мами!

Іван Заштокудр

КВІТЕНЬ

Квітень. Цвітень.
Сонце світить,
Струмчик,
моя дзвіночок,
дзвонить!
И знов весна
танцює в лузі —
в чобітках червоних!
Відгадаймо ж,
друзі,
Хто приїде весні
червоної чобітки
з країв далеких:
Чапли?
Журавель?
А може добрий наш дідусь?!

Віктор Безкараваийний

МАМА

А без неї люди зовсім би не знали,
Як приходить радість, і не помічали,
Як сміги біліють, як цвіте весна —
Не було б нічого,
Коли б не вона.
Не було б і сонця без неї в зеніті,
Не цвіли б і яблуни білим-білим цвітом
І затихли б вітер, річки глибина —
Не було б нічого,
Якби не вона.
Не було б і в пісні без неї ні слова.
Колоса на полі золотого...
І солдати наші, коли йшла війна,
Не були б героями,
Якби не вона!

Анатолій Костецький

ВЕСНА

Вже небо пахне голубим,
Міняють кору сині сосни,
Куйовдять пір'я, щоб обсохло,
На підвіконнях голуби.
З лачка теплого у світ
Пташка прокльовує віконце,
І промінець його лоскоче
Веселим пальчиком з-за віт.
А в мамі-гілці золотої
Казково світяться бруньки,
І з них виплескують листки —
Дітки смолистої тополі.

Анатолій Костецький

РОЗКВІТНУВ САД

Лише за ніч розквітнув сад,
казковий, тихий, чистий,
і на гілках дерев роса
веселкою повисла.

А вранці ніжний дощ проливсь
на землю зеленаву
і повинь квітів засвітив
у лоскотливих травах.

І бджоли носять мед густий
у щільники духмяні
з легких шипшинових кущів,
рожевих, мов світання.

Вадим Крищенко

ТРАВЕНЬ

Ходить травень по траві
З сонечком на голові.
Розмальовує навколо
Синьо, біло, волошково.

Ой весна-весняночка
Стала біла ганочка,
Ідемо, дітки, у танок —
По стежині скік та скок.

/"Світанок"/

КОЛИ ЛЮДИ НАВЧИЛИСЬ РОБИТИ СКЛО?

Вважається, що спосіб виготовлення скла був випадково відкритий фінікійськими купцями за кілька тисячоліть до нашої ери під час їх подорожі по Аравійській пустині.

У древньому Єгипті ремісники вже робили зі скла прикраси, які цінувалися на рівні з дорогоцінним камінням і золотом. Віконного скла люди ще не знали. Вікна затіялися бичачими пухирями. Тільки в першому столітті нашої ери у Римі навчилися відливати плоскі, нерівні куски скла для вікон палаців. Сонячні промені, які проходили через таке напівпрозоре скло, виповнювали кімнати м'яким, розпошеним світлом.

На початку нашої тисячоліття невідомий майстер відкрив ще одну властивість скла. Виявилось, що розплавлену масу можна не тільки ліпити або відливати. Її можна видувати! Так як видувасться мильні баньки. При допомозі склодувної трубки можна видувати посудину будь-якої форми і товщини. Майстри-склодуви середньовічної Італії навчилися робити тонкі, прозорі, як повітря, кубки, келихи, вази і прикрашали їх мереживними, філігранними візерунками.

ПЛЯШКОВА ПОШТА СЬОГОДНІ

Мешканці двох маленьких індонезійських островів Надина і Палан обмінюються новинами переважно за допомогою пляшкової пошти. Обидва острови омиває кругова течія. Вона приносить пляшки наступного дня після того, як їх кинули у воду, а пароплав, який привозить пошту, робить один рейс на тиждень.

БАГАТОІМЕННЕ МОРЕ

Каспійське море називали колись Хвалінським. Та були в нього ще й інші імена. Вчені вважають, що на земній кулі немає більше водойми, яка, подібно Каспію, мала б близько сорока назв. Наприклад: Гузьке море, Перське, Астраханське, Пехлеванське, Сальянтське, Бакинське, Руське і т.д.

ДЕЩО ПРО АНТАРКТИДУ

Учені встановили, що середня товщина криги на Антарктиді — дві тисячі метрів, а її об'єм — понад 25 мільйонів кубічних кілометрів. Це у 13 більше за об'єм води всіх озер і річок нашої планети. Якби ця крига розтанула, рівень Світового океану піднявся б на 60—80 метрів, Франція, Німеччина, Польща, вся Бельгія і Голландія опинилися б під водою.

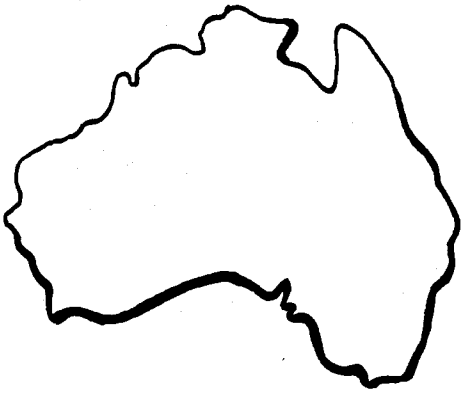
НАЙДОВШЕ ІМ'Я

Одне з імен у мешканців острова Нова Зеландія церкладється так: «Вершина горба, на якій Таматеа, людина з довгими стегнами, відкривач земель, війшов і проковтнув гори і грав на флейті для того, кого він любив». А ось як воно звучить:

Таумоватхакатагінгакоауа-тауматепокаівхенуакітана-таху.

ВІСТІ З АВСТРАЛІЇ

Провід УПН в краю

Крайовий Реф. УПН. пл. сен. Б. Гузії

По станицях

Аделаїда - Реф.УПНпл. сен. О. Судомляк
 Брізбен - Реф.УПНпл. сен. П. Гупало
 Канбера - Реф. Вих. Діяль.....пл. сен. С. Василик
 Мельборн - Реф.УПНст. пл. І. Цабанюк.
 Сідней - Реф.УПНпл. сен. Л. Квасниці.

Стан

	НОВАКИ						НОВАЧКИ					
	Прих.	Н.З.	I	II	III	Разом	Прих.	Н.З.	I	II	III	Разом
Аделаїда	-	-	2	5	-	7	-	II	5	3	-	19
Сідней	5	-	9	-	-	14	4	-	12	5	-	21
Мельборн	-	2	12	8	I	23	-	7	3	8	2	20
Брізбен	I	-	-	2	-	3	-	-	-	3	-	3
Канбера	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

Разом УПН в Краю ІІО.

Праця при Референтурі УПН.

На загал діяльність складалася із прокожих вседенних адміністративних справ, як, наприклад, пересилки виховних матеріалів які впливали періодично від ГПБ та пластового видавництва. Загальне листування між Референтом і станичними провідниками УПН давало зв'язок та інформувало станиці про намічені пляни і пропонованою програмою УПН. Прихідних листів 24 вихідних листів 20.

В більш специфічній ділянці враховувалися:

- § Зустріч із новацькими виховниками на Конференції Станичних Проводів у Мельборні.
- § Повідомлення і переведення конкурсу привіту УПН з Австралії на ЮНПЗ в Канаді. Вплинуло три проекти з Мельборну, Сіднею і Аделаїди. З цієї ініціативи отримано Різдвяний привіт від новацтва Станиці Торонто - Канада.
- § Повідомлення і переведення конкурсу 1000-ліття Хрещення Руси України. Отримано лишень один проект від УПН в Мельборні.
- § Підготовлено вишкіл на ступінь впорядника УПН для станиці Сідней, який із технічних причин не був переведений.
- § Приготовлено майже до рівня друку книжечку "Виховання в УПН"

Приріст до новацтва є задовільний : із цифрів видно що є невеликий відпад дітей в часі перебування в УПН. За те приріст здебільша є від дітей родичів які самі є, чи були колись пластунами, а менше впливу від загального громадянства. Тому треба закінчити і видати книжечку "Батькам про Пласт" щоб набрати нової крові в пластові ряди. Ця акція також дасть можливість вяснити відповідальності батькі! супроти Пласту.

На кінець складаю признання і подяку всім виховникам, гніздовим, і Референтам УПН за їхню співпрацю підчас каденції. Бажаю їм усім дальшої успішної праці з новацтвом.

ГОТУЙСЬ! С.К.О.Б!

пл. сен. Богдан Гузій
/Кр. Реф У.П.Н./

СПІЛЬНІ РЕЗОЛЮЦІЇ

Виховних Комісій УПН і УПЮ.

27

1. а/ З'їзд приймає рекомендацію Крайової Комісії Пластової Пробле -
матики /КПП / , щоб уживати Батьків при Рою/Гуртку і просить
Крайову КПП очеркнути детально обов'язки такого Батька/Матері.
Станіці розглянуть можливості переведення цієї
Рекомендації в життя.
- б/ З'їзд зобов'язує КПСтаршину перевести вишкіл Зв'язкових/Гніз -
дових.
- в/ З'їзд зобов'язує всі Станіці зорганізувати до кінця 1989 р.
Ланку Інструкторів.

РЕЗОЛЮЦІЇ

Виховної Комісії УПН

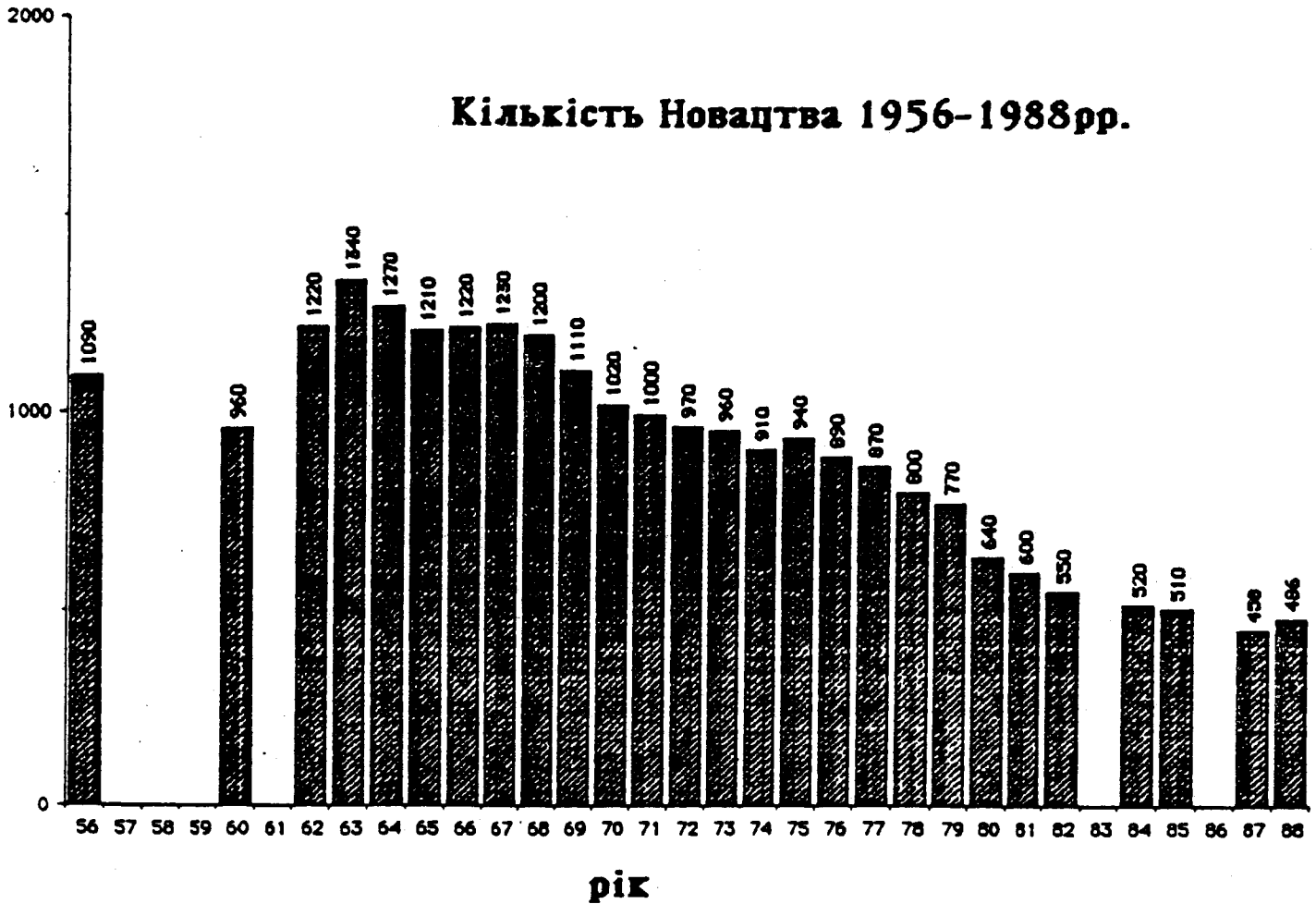
1. Пропонується, щоб Новацькі ройові сходини відбувалися регулярно,
принайменше раз на два тижні.
2. Пропонується, щоб гніздові сходини відбувалися раз на місяць з
ціллю знайомства Новацтва з їхніми Сестричками і Братчиками.
3. Пропонується по можливості вводити систему самовиховання вже від
Новацтва.
4. Пропонується, щоб кожний учасник Курсу Новацького Вишколу відбув
щонайменше один рік практичної праці поки отримає ступінь "КВ".
5. Пропонується, щоб КПСтаршина якнайскоріше видрукувала книжечки
Новацьких Проб, Посвідки Новацьких Проб і Вмілостей, а також Кни-
жечку "Батькам про Пласт".
6. Конечним є мати раз на рік зустріч з Батьками Новацтва, щоб поз-
найомити їх з новацькою Програмою і Виховниками.
7. Пропонується використовувати пресу і радіо, як засіб набору
членства до УПН.

Вищеподані Резолюції були одобрені КПЗ'їздом.

ВІСТІ ЗІ З.С.А.

Кількість Новацтва 1956-1988рр.

ОРЛЯЧА

Добрий брат

— Якто Івасю, то ти сам зів чеколяду і не подумав про сестричку?

— Алеж подумав. Весь час боявся, що вона прийде, нім скінчу.

Страшна обида

— Ти знаєш, Ромко сказав, що я подібний до тебе

— Чекай, нехай його стріну. Дістане за те в карк.

— Не треба. Вже дістав від мене.

Подивися на Неаполь...

— Прогульковий літак знаходиться якраз над Неаполем. В однім моменті провідник прогульки звертається до учасників:

— Чи знаєте цю приповідку: «Подивися на Неаполь і вмирай» — «Очевидно, ще знаємо!» —

— «Но то чудово, бо якраз мотор перестав функціонувати і ми спадаємо!» —

Подібність

Гість: «Що за гарний хлопчик! Очка має мамусі.

Мама: «А ніс татка.»

Сестра: «А штани старшого брата.»

ТРУДНЕ ПИТАННЯ

— Слухай, Михасю, — чи штани, то однина чи множина?

— То залежить. З долу множина, а згори однина.

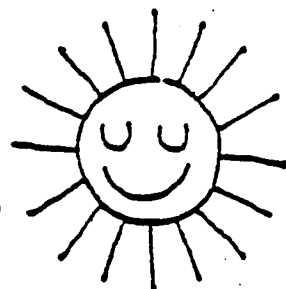
— Множина від цент?

— Доляр.

— Я потрафлю вище скочити, як хмародер.

— Я також, бо хмародер не скаче.

ВЗВАГА

Мисливий.

Мисливий приносить до дому заяця та дає його в дарунку жінці.

Слухай, що це має значити, що на заяці висить картка: 2.50.

— То є занотований час, коли я вбив того заяця.

В ждальні лікаря.

В ждальні лікаря сидять два молоді хлопці.

— Що вам бракує? — питає якась пані.

— Я пілкнув кульку й лікар мусить мені витягнути.

— А ти? — питає другого.

— Мені нічого не бракує, але та кулька є моя.

У ШКОЛІ

Професор: Юрку, як називаємо чоловіка, що другому щось забирає?

Юрко мовчить.

Професор: Но, приміром, як я вложу руку до твоєї кишені й витягну доляра. Як ти мене назвеш?

Юрко: Чарівником, пене професор!

— Чи знаєш, тату, що сьогодні тільки я один на цілу клясу умів відповісти на питання професора.

— Так? Прекрасно! Яке ж то було питання?

— Хто вибив шибу в вікні.

/ "На Сліді, 1938 р. /

ПОРАДИ МУДРОЇ СОРОКИ

Листи для Мудрої Сороки слати на адресу Редакції /див.: ІІ стор. обкладинки/ з допискою: "Для Сороки"

ДОРОГА СОРОКО!

Я хотіла би їхати цього року на Школу Булавних. Але чую, що там не можна мати сушарки. Як же я буду щоденно мити голову? Бльондинка

ДОРОГА БЛЬОНДИНКО!

Дощ виmie, а вітер висушить! Сорока
Ж Ж Ж

ДОРОГА СОРОКО!

Я хотів би листуватися зі сестричкою в Аргентині, але я ніяк не вмів писати листів, а ще й до того любовних. Що робити? Залиблений

ДОРОГИЙ ЗАЛЮБЛЕНИЙ!

Придбай брошурку 0-Ки "Пишемо Листи". Адреса в останньому числі "Юнака". Сорока

Ж Ж Ж

ДОРОГА СОРОКО!

Чи можеш дістати для мене число телефону до тої чарівної сестрички Соні в Едмонтоні? Несміливий

ДОРОГИЙ НЕСМІЛИВИЙ!

Ї число знайдеш у телефонічній книжці. Сорока

Ж Ж Ж

ДОРОГА СОРОКО!

Я питаю братчика, хто такий Іван Драч. А він мені сказав написати до Мудрої Сороки. Новак Юрко

ДОРОГИЙ ЮРКУ!

Твій братчик умеє давати собі раду. А відповідь на твій запит знайдеш у "Тотуйсь" за жовтень 1989. Сорока

Ж Ж Ж

ДОРОГА СОРОКО!

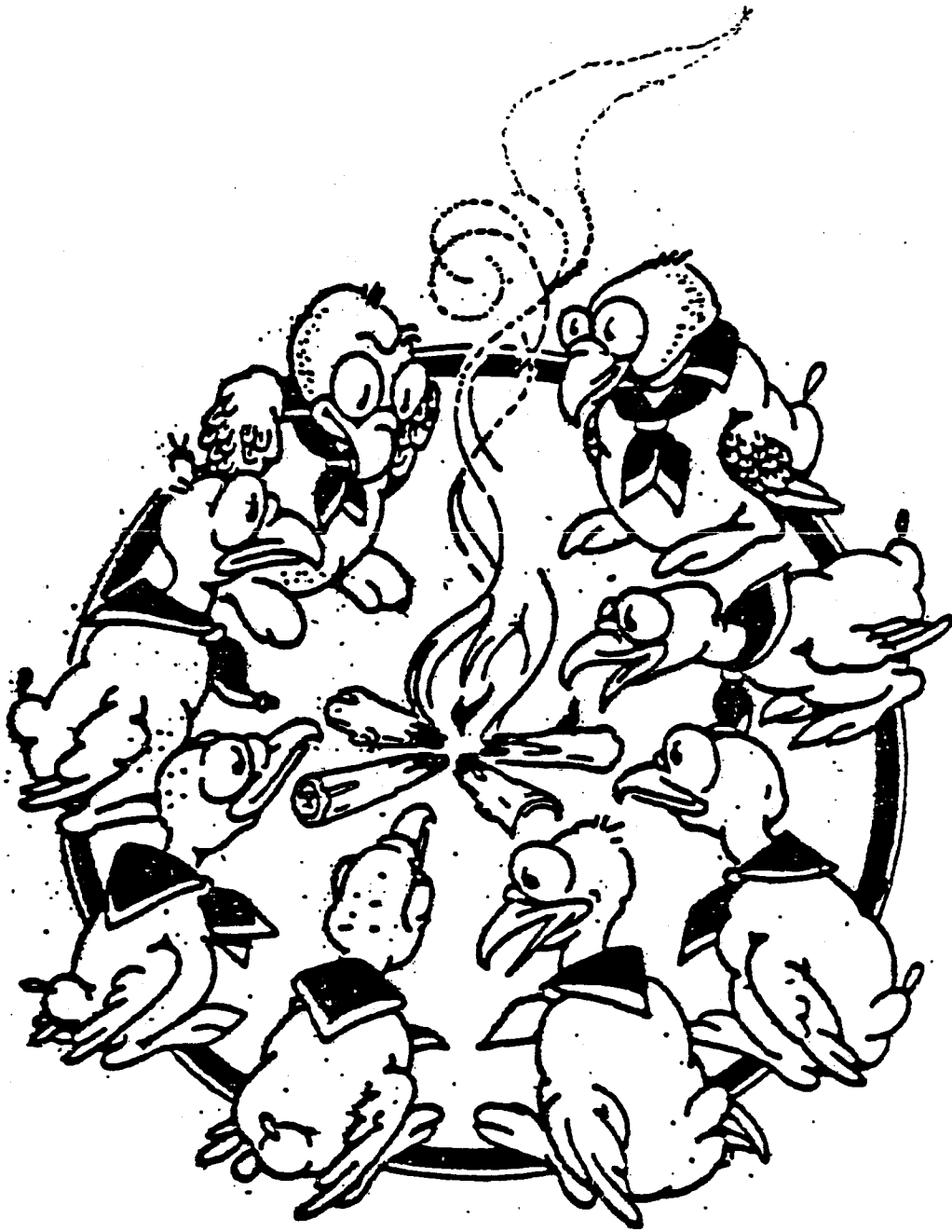
Чи новачкам можна розповідати про Чорнобиль? Сестричка Мелася

ДОРОГА МЕЛАСЮ!

Діти повинні знати, що сталося в Чорнобилі, коли і чому. Треба теж пояснити, як потерпіли від того діти в Україні та про нероз'яснену недугу дітей у Чернівцях. Новацтво може придумати спосіб допомогти українським дітям.

Сорока

ВОГОНЬ ОРЛИНОЇ РАДИ

ч. 87 січень – березень 1991

КОНФЕРЕНЦІЯ Українських Пластових Організацій

Австралія — Аргентина — Велика Британія — ЗСА — Канада — Німеччина

ГОЛОВНА ПЛАСТОВА ВУЛАВА

ОРЛИНИЙ КРУГ

"ВОГОНЬ ОРЛИНОЇ РАДИ" - журнал новацьких виховників.
Виходить кварталюно.

Ч. 87.

Січень - Березень 1991.

Редагує колегія в складі: Денис Беднарський, Орест Гаврилюк,
Стаха Гойдиш, Надя Кулинич, Теодосій Самотулка

(це місце для Тебе, Братчику/Сестричко!)

Відповідальний редактор - Сірий Орел Орест.

Рисунок на обгортці мистця М. Григоріва.

Відбито офсетом у Філадельфії. Наклад 250 прим.

Ціна поодинокого числа: 2.50 дол. Річна передплата: 10.00 дол.

Всі права застережені.

Copyright by Plast, Ukrainian Youth Organization, Inc.

Printed in U. S. A.

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ:

Orest Hawryluk, M. D.
321 Linden Drive
Elkins Park, PA 19117
U. S. A.

АДРЕСА АДМІНІСТРАЦІЇ:

Denys Bednarsky
35 Marsac Pl.
Newark, NJ 07106
U. S. A.

ФУНДАТОРИ "ВОГНЮ ОРЛИНОЇ РАДИ":

Родина і приятелі св.п.бр. Славка Кравса	Ватага Бурлаків
Сірі Орли Людмила і Петро Дармограї	Пл. сен. В. і Д. Гойдиші
2-ий Курінь УПС "Ті, що Греблі Рвуть"	Загін "Червона Калина"
Великий Пл. Курінь "Хмельниченки"	Пластова Станиця Чикаго
Крайова Пластова Старшина З. С. А.	28-ий К. УПС "Верховинки"
20-ий Курінь УСП "Лісові Мавки"	Крайова Пл. Старшина Канада
10-ий Курінь УПС "Чорноморці"	3-ий Курінь УПС "Лісові Чорти"
Сіра Орлиця Стаха Гойдиш	Пластова Станиця Нью-Йорк
Сірі Орли Орест і Аня Гаврилюки	Головна Пластова Булава

ХТО ЧЕРГОВИЙ?

ЗМІСТ

ВІД РЕДАКЦІЇ.....	1
МУДРІСТЬ СІРИХ ОРЛІВ. Історія УПН - Старий Орел і Сірий Орел Орест.....	2
ЩО РОЗКАЖЕМО НОВАЦТВУ? Чого Синичка Повеселішала.....	11
Жменя Білих Кристалів - Сергій Давідиу.....	12
МАЙСТРУЄМО - Сірий Орел Денис Іграшки - Прикраси.....	14
Паперовий Глечик.....	15
ДІТИ СПІВАЮТЬ Час Додому, Час.....	16
Ой, під Гаєм, Гаєм.....	17
Гей, до Сонця.....	17
Ой, Ставаймо, Сестри.....	18
Хто то там.....	18
НОВАЦЬКИЙ ТАНОК. Горобейко.....	19
ІГРОВИЙ КУТОК - І. Боберський Залізниця.....	20
Вуж.....	20
Клубок.....	20
Млинський Камінь.....	20
Міст.....	21
Верхом.....	21
Дрібушка.....	21
Тачки.....	21
Вежа.....	21
Пес.....	21
Стрілець.....	21
Кравець.....	22
Попід Палицю.....	22
Каблук.....	22
Пійма.....	22
САМОДІЯЛЬНА ГРА: Свят-Вечірня Зустріч - Стаха Гойдиш.....	23
ІЗ ПРИРОДНИЧОГО ЗАПИСНИКА - А. П. Коваль "Нехай Буде Гречка, аби не Сперечка".....	26
Кукурудза, Маїс і Колумб.....	27
РОЗГАДАЙТЕ?.....	29
ПРИКАЗКИ.....	30
ОРЛЯЧА РОЗВАГА "А Ти Кажеш - Гамерика..." - Надія Черньова.....	31
Кумедні Малюки - Т. Пряхіна.....	31
ПОРАДИ МУДРОЇ СОРОКИ.....	32

ee

ВОГОНЬ ОРЛИНОЇ РАДИ

ч. 88 квітень – червень 1991

КОНФЕРЕНЦІЯ Українських Пластових Організацій

Австралія — Аргентина — Велика Британія — ЗСА — Канада — Німеччина

ГОЛОВНА ПЛАСТОВА ВУЛАВА

ОРЛИНИЙ КРУГ

"ВОГОНЬ ОРЛИНОЇ РАДИ" - журнал новацьких виховників.

Виходить кварталньо.

Ч. 88.

Квітень - Червень 1991.

Редагує колегія в складі: Денис Беднарський, Ігор Бушак, Наталка Вербовська, Орест Гаврилюк, Стаха Гойдиш, Оксана Заліпська, Надя Кулинич, Іван Нагірний, Віталій Окуневський, Теодосій Самотулка, Микола Ханас

(це місце для Тебе, Братчику/Сестричко!)

Відповідальний редактор - Сірий Орел Орест.

Рисунок на обгортці мистця М. Григоріва.

Відбито офсетом у Філадельфії. Наклад 300 прим.

Ціна поодинокого числа: 2.50 дол. Річна передплата: 10.00 дол.

Всі права застережені.

Copyright by Plast, Ukrainian Youth Organization, Inc.

Printed in U. S. A.

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ:

Orest Hawryluk, M. D.
321 Linden Drive
Elkins Park, PA 19117
U. S. A.

АДРЕСА АДМІНІСТРАЦІЇ:

Denys Bednarsky
35 Marsac Pl.
Newark, NJ 07106
U. S. A.

ФУНДАТОРИ "ВОГНЮ ОРЛИНОЇ РАДИ":

Родина і приятелі св.п.бр. Славка Кравса	Ватага Бурлаків
Сірі Орли Людмила і Петро Дармограї	Пл. сен. В. і Д. Гойдиші
2-ий Курінь УПС "Ті, що Греблі Рвуть"	Загін "Червона Калина"
Великий Пл. Курінь "Хмельниченки"	Пластова Станиця Чикаго
Крайова Пластова Старшина З. С. А.	28-ий К. УПС "Верховинки"
20-ий Курінь УСП "Лісові Мавки"	Крайова Пл. Старшина Канада
10-ий Курінь УПС "Чорноморці"	3-ий Курінь УПС "Лісові Чорти"
Сіра Орлиця Стаха Гойдиш	Пластова Станиця Нью-Йорк
Сірі Орли Орест і Аня Гаврилюки	Головна Пластова Булава

ХТО ЧЕРГОВИЙ?

ВОГОНЬ ОРЛИНОЇ РАДИ

ч. 89 липень – вересень 1991

КОНФЕРЕНЦІЯ Українських Пластових Організацій

Австралія — Аргентина — Велика Британія — ЗСА — Канада — Німеччина

ГОЛОВНА ПЛАСТОВА ВУЛАВА

ОРЛИНИЙ КРУГ

"ВОГОНЬ ОРЛИНОЇ РАДИ" - журнал новацьких виховників.
Виходить кварталюно.

Ч. 89.

Липень - Вересень 1991.

Редагує колегія в складі: Денис Беднарський, Ігор Бушак, Наталка Вербовська, Орест Гаврилук, Стаха Гойдиш, Оксана Заліпська, Надя Кулинич, Іван Нагірний, Віталій Окуневський, Теодосій Самотулка, Микола Ханас

(це місце для Тебе, Братчику/Сестричко!)

Відповідальний редактор - Сирій Орел Орест.

Рисунок на обгортці мистця М. Григоріва.

Відбито офсетом у Філядельфії. Наклад 300 прим.

Ціна поодинокого числа: 2.50 дол. Річна передплата: 10.00 дол.

Всі права застережені.

Copyright by Plast, Ukrainian Youth Organization, Inc.
Printed in U. S. A.

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ:

Orest Hawryluk, M. D.
321 Linden Drive
Elkins Park, PA 19117
U. S. A.

АДРЕСА АДМІНІСТРАЦІЇ:

Denys Bednarsky
35 Marsac Pl.
Newark, NJ 07106
U. S. A.

.....
ФУНДАТОРИ "ВОГНЮ ОРЛИНОЇ РАДИ":

Родина і приятелі св.п.бр. Славка Кравса	Ватага Бурлаків
Сірі Орли Людмила і Петро Дармограї	Пл. сен. В. і Д. Гойдиші
2-ий Курінь УПС "Ті, що Греблі Рвуть"	Загін "Червона Калина"
Великий Пл. Курінь "Хмельниченки"	Пластова Станиця Чикаго
Крайова Пластова Старшина З. С. А.	28-ий К. УПС "Верховинки"
20-ий Курінь УСП "Лісові Мавки"	Крайова Пл. Старшина Канада
10-ий Курінь УПС "Чорноморці"	3-ий Курінь УПС "Лісові Чорти"
Сіра Орлиця Стаха Гойдиш	Пластова Станиця Нью-Йорк
Сірі Орли Орест і Аня Гаврилюки	Головна Пластова Булава

ХТО ЧЕРГОВИЙ?

З М І С Т

ВІД РЕДАКЦІЇ.....	1
МУДРІСТЬ СІРИХ ОРЛІВ	
З Історії Пластових Таборів - інж. Павло Дурбак.....	2
Психічні й Фізичні Особливості Дітвори - Сірий Орел Ніна.....	6
ЩО РОЗКАЖЕМО НОВАЦТВУ?	
Ведмежа і Вовки-Сіроманці - Юрій Ярмиш.....	10
МАЙСТРУЄМО	
Столик для їдунок із прутиків - Сірий Орел Денис.....	13
Карта України в Таборі - Сірий Орел Денис.....	14
Таборове Майстрування - Сірий Орел Надя Кулинич.....	15
ДІТИ СПІВАЮТЬ	
Друзям Слава! - Я. Ярославенко.....	16
Пісня Закарпатських Новаків.....	17
Новацька Молитва.....	17
Новацький Шлях.....	17
Співанки.....	18
Загублена Овечка.....	18
Іжачок.....	18
ІГРОВИЙ КУТОК. Гра - Теодосія Самотулка.....	19
САМОДІЯЛЬНА ГРА - Леся Храплива	
Хляп Їде до Табору.....	27
Хляп у Черговому Рові.....	28
ІЗ ПРИРОДНИЧОГО ЗАПИСНИКА	
У Серпні Спина Мліє, а Зерно Спіє - Василь Скуратівський.....	31
Кожне Сільце Має Своє Слівце.....	32
У Кожної Прикмети Свої Секрети.....	32
Сіно - Сірий Орел Надя Кулинич.....	33
РОЗГАДАЙТЕ?.....	34
ПРИКАЗКИ.....	34
ВІСТІ З УКРАЇНИ: Спомини Обозної Табору "Остодір".....	35
СІРІ ОРЛИ ПИШУТЬ.....	38
ОРЛЯЧА РОЗВАГА: Українські Анекдоти.....	39
ПОРАДИ МУДРОЇ СОРОКИ.....	40

Серпневий мотив.

ВОГОНЬ ОРЛИНОЇ РАДИ

ч. 90 жовтень – грудень 1991

КОНФЕРЕНЦІЯ Українських Пластових Організацій

Австралія — Аргентина — Велика Британія — ЗСА — Канада — Німеччина

ГОЛОВНА ПЛАСТОВА ВУЛАВА

ОРЛИНИЙ КРУГ

"ВОГОНЬ ОРЛИНОЇ РАДИ" - журнал новацьких виховників.
Виходить кварталюно.

Ч. 90.

Жовтець - Грудень 1991.

Редагує колегія в складі: Денис Беднарський, Ігор Бушак, Наталка Вербовська, Орест Гаврилюк, Стаха Гойдиш, Оксана Заліпська, Надя Кулинич, Іван Нагірний, Віталій Окуневський, Теодосій Самотулка, Микола Ханас

(це місце для Тебе, Братчику/Сестричко!)

Відповідальний редактор - Сирій Орел Орест.

Рисунок на обгортці мистця М. Григоріва.

Відбито офсетом у Філадельфії. Наклад 300 прим.

Ціна поодинокого числа: 2.50 дол. Річна передплата: 10.00 дол.

Всі права застережені.

Copyright by Plast, Ukrainian Youth Organization, Inc.

Printed in U. S. A.

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ:

Orest Hawryluk, M. D.

321 Linden Drive

Elkins Park, PA 19117

U. S. A.

АДРЕСА АДМІНІСТРАЦІЇ:

Denys Bednarsky

35 Marsac Pl.

Newark, NJ 07106

U. S. A.

.....
ФУНДАТОРИ "ВОГНЮ ОРЛИНОЇ РАДИ":

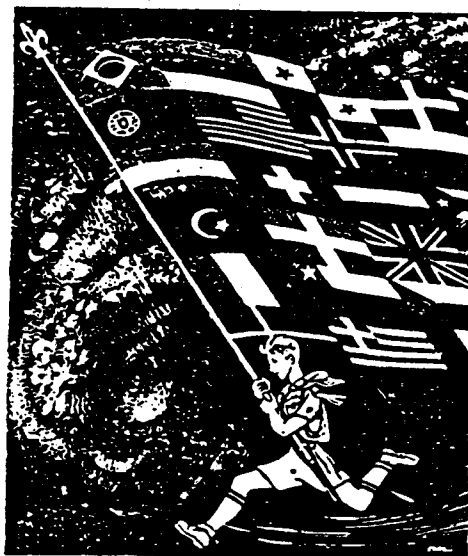
Родина і приятелі св.п.бр. Славка Кравса
Сірі Орли Людмила і Петро Дармограї
2ий Курінь УПС "Ті, що Греблі Рвуть"
Великий Пл. Курінь "Хмельниченки"
Крайова Пластова Старшина З. С. А.
20-ий Курінь УСП "Лісові Мавки"
10-ий Курінь УПС "Чорноморці"
Сіра Орлиця Стаха Гойдиш
Сірі Орли Орест і Аня Гаврилюки

Ватага Бурлаків
Пл. сен. В. і Д. Гойдиш
Загін "Червона Калина"
Пластова Станиця Чикаго
28-ий К. УПС "Верховинки"
Крайова Пл. Старшина Канада
3-ий Курінь УПС "Лісові Чорти"
Пластова Станиця Нью-Йорк
Головна Пластова Вулава

ХТО ЧЕРГОВИЙ?

З М І С Т

ВІД РЕДАКЦІЇ.....	1
МУДРІСТЬ СІРИХ ОРЛІВ	
Правильник УПН - Сірий Орел Орест.....	2
Спогади Перших Пластунів - Нона П'ясецька.....	6
ЩО РОЗКАЖЕМО НОВАЦТВУ? Трамвай і Щиглик.....	12
МАЙСТРУЄМО - Сірий Орел Денис	
Як Рисувати Тризуб.....	14
Тотем Роя "Олень".....	15
ДІТИ СПІВАЮТЬ	
Ми Діти Українські.....	16
Летить Рій за Роем.....	16
Гори, Гори Вогнику.....	17
ІГРОВИЙ КУТОК - І. Боберський	
Крута Линва.....	18
Хідлі.....	18
Півник.....	18
Заєць у Капусті.....	19
Турок.....	19
Бузьки.....	19
Перерваний Король.....	19
САМОДІЯЛЬНА ГРА. Три Свинки - перекл. Іванна Горчинська.....	20
ІЗ ПРИРОДНИЧОГО ЗАПИСНИКА	
Грудень - Яків Гудемчук.....	22
Багаті й Бідні Родичі Сеньйора Помідора.....	22
РОЗГАДАЙТЕ?.....	24
ПРИКАЗКИ.....	24
ВІСТІ З АРГЕНТИНИ.....	25
ВІСТІ ЗІ З С. А.....	26
ЦІКАВЕ ЗВІДУСІЛЬ: Скоромовка.....	27
ОРЛЯЧА РОЗВАГА: Українські анекдоти.....	28
ПОРАДИ МУДРОЇ СОРОКИ.....	30

До кращого завтра